

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΑΘΗΝΑ 12/04/17

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Θέμα: «Υπόμνημα της Πανελλήνιας Ένωσης Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων (ΠΕΔΔΥ) για το εν λόγω σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας που συζητήθηκε στην Μόνιμη Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου. Παρακαλούμε για τη συμβολή σας στη βελτίωση των προτεινόμενων διατάξεων»

Σχετικά με τη συνημμένη επιστολή, μέσω email, παρακαλείσθε για την επαλήθευση ή τη διάψευσή όλων όσων εμπεριέχονται σ' αυτή. Το θέμα ενδιαφέρει αρκετούς συμπατριώτες και συγκεκριμένα μας το έθεσε ο κος Νικόλαος Μπόκαρης Πρόεδρος της Πανελλήνιας Ένωσης Δασολόγων Δ.Υ.,

και μάλιστα ζητά να της

μεταφέρουμε την απάντηση του αρμόδιου Υπουργού.

Ο αναφέρων βουλευτής

**Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος
Βουλευτής Αχαΐας
Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού
Κόμματος Ελλάδος**

Α ΓΓ

Διόδου 26 – 106 80 ΑΘΗΝΑ

Τηλ. : 210 2124607 – 2105240790

Fax : 2105240790

Email: peddy@otenet.gr – WEB : peddy.gr

Τηλ. Επικοινωνίας 6937883012

Αθήνα, 10-4-2017

Προς.: Πρόεδρο και μέλη της Μόνιμης
Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου
Κτίριο Βουλής

Αξιότιμη κ Πρόεδρε
Κυρίες και Κύριοι Βουλευτές

Ευχαριστούμε για την πρόσκληση και για τη δυνατότητα που μας δίνετε να εκφράσουμε τις απόψεις μας επί των συζητούμενων διατάξεων του νομοσχεδίου του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας «Τροποποιήσεις διατάξεων της δασικής νομοθεσίας και άλλες διατάξεις».

Θα θέλαμε να τονίσουμε με αφορμή την υποβολή του υπομνήματός μας, τα εξής :

1. Η Πανελλήνια Ένωση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων αλλά και η ΠΟΓΕΔΥ, όπως και το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας, που εκπροσωπούν σαν επιστημονικές συλλογικότητες το σύνολο των Γεωτεχνικών, έχουν ξεκάθαρα στηρίξει και στηρίζουν σε όλα τα επίπεδα την προσπάθεια για να ολοκληρωθεί το έργο των Δασικών Χαρτών, με ουσιαστικό όμως περιεχόμενο.

2. Για ένα τόσο σοβαρό αντικείμενο που συνδέεται άμεσα όχι μόνο με την διαπίστωση του χαρακτήρα των εκτάσεων, αλλά ιδίως με την προστασία της δημόσιας περιουσίας, εκτιμούμε ότι η διαδικασία της επείγουσας συζήτησης του νομοσχεδίου «Τροποποιήσεις διατάξεων της δασικής νομοθεσίας και άλλες διατάξεις», το οποίο θα συμφωνήσετε έχει τα παραπάνω τεχνικά και νομικά χαρακτηριστικά, δεν μας επιτρέπει λόγω της ελλιπούς ενημέρωσης που είχαμε (κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή) να αναλύσουμε σε βάθος και να επεξεργαστούμε ακόμα και νομοτεχνικές βελτιώσεις πάνω στις προτεινόμενες ρυθμίσεις. Στη βάση αυτή θα θέλαμε να τονίσουμε απευθυνόμενοι στην πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΝ, την ανάγκη τακτικής θεσμικής ενημέρωσής μας για τις νομοθετικές πρωτοβουλίες που αναλαμβάνει, ώστε να μπορούμε να είμαστε χρήσιμοι με προτάσεις επί της ουσίας των διατάξεων που τροποποιούν το Δασικό Κώδικα.

Η Πανελλήνια Ένωση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων, είχε στις δημόσιες τοποθετήσεις της και ιδίως στις Επιτροπές της Βουλής κατά τη διάρκεια των συζητήσεων για διατάξεις νομοσχεδίων που αφορούσαν στη δασοπροστασία, πάντα την ίδια σταθερή άποψη, ανεξάρτητα από το ποιά Κυβέρνηση τις εισηγείτο. Κριτήριο για τις θέσεις που εκφράζαμε ήταν η αποτελεσματικότερη προστασία των δασών και το κατά πόσο οι εισαγόμενες για συζήτηση και ψήφιση διατάξεις μείωναν τη Συνταγματική Υποχρέωση για την προστασία των δασών και της Δημόσιας Περιουσίας.

Τονίζουμε πώς δεν ήταν λίγες οι φορές που δικαιωθήκαμε ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, μιας και οι θέσεις μας είχαν πάντα την απαραίτητη νομική τεκμηρίωση και τη στήριξη διαπρεπών νομικών συμβούλων. Τελικά οι νόμοι που ψηφίστηκαν με μεγάλες κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες, κατέπεσαν μετά από αιτήσεις ακύρωσης που υποβλήθηκαν ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Ανεξάρτητα όμως από την δικαστική κρίση της συνταγματικότητας των διατάξεων, η οποία μπορεί να διαρκέσει πολλά χρόνια (βλέπετε την περιπέτεια του ορισμού του δάσους) εκείνο που πρέπει να επισημανθεί και έχει πρακτική σημασία και για τους πολίτες, είναι ότι οι χρονοβόρες δικαστικές εκκρεμότητες δημιουργούν προβλήματα στην διοίκηση, μιας και μέχρι να κριθεί η συνταγματικότητα ή μη των διατάξεων, μεσολαβεί ένα χρονικό διάστημα εφαρμογής των νόμων που προσβάλλονται και με τον τρόπο αυτό αντιμετωπίζονται διαφορετικά οι πολίτες όχι μόνο από τις υπηρεσίες αλλά και ανάλογα με το χρόνο υποβολής και κρίσης από τη διοίκηση των αιτημάτων τους. Με τον τρόπο αυτό ανοίγονται νέοι κύκλοι αμφισβητήσεων αλλά αντιμετωπίζονται διαφορετικά οι πολίτες, που άλλοι ευνοούνται και άλλοι αδικούνται από την αποσπασματική ή πρόσκαιρη εφαρμογή των διατάξεων αυτών.

Αυτό θα πρέπει να προβληματίσει και την παρούσα κυβέρνηση και ιδίως τους ανθρώπους που σήμερα, ασκώντας καθήκοντα ευθύνης από κυβερνητικά πόστα αποστασιοποιούνται και ακυρώνουν τη δική τους πολιτική και κοινωνική διαδρομή και τους κοινούς αγώνες του παρελθόντος, στους οποίους συμμετείχαμε μαζί και αφορούσαν είτε τις προηγούμενες Συνταγματικές Αναθεωρήσεις, είτε τους νόμους που ακολούθησαν και αφορούσαν τα δασικά οικοσυστήματα, οι οποίοι λόγω της μείωσης της συνταγματικής προστασίας των δασών χαρακτηρίστηκαν από την κοινωνία ως «δασοκτόνοι» και λόγω των επιπτώσεων που θα προκαλούσαν οδήγησαν την ΠΕΔΔΥ και το ΓΕΩΤΕΕ να καταθέτουν αιτήσεις αναστολής και ακυρώσεως εναντίον τους ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Θα θέλαμε επίσης να υπενθυμίσουμε σε όλα τα μέλη της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής, ότι στις συζητήσεις της Επιτροπής σας στις 19 και 20/12/2014, όταν σε αντίστοιχη νομοθετική πρωτοβουλία της τότε κυβέρνησης, ο ΣΥΡΙΖΑ είχε αποχωρήσει από τη Βουλή προβάλλοντας το επιχείρημα ότι η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής είχε αποφανθεί ότι οι διατάξεις των νόμων που συζητούνταν τότε και μιλάω κυρίως για τον νόμο 4315/2014, ήταν εμφανώς αντισυνταγματικές.

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ .

Θα θέλαμε κ. πρόεδρε, εκτός από το γενικό πλαίσιο που προαναφέραμε να αναφερθούμε και στις διατάξεις του συζητούμενου νομοσχεδίου .

Άρθρο 1. «Αναδάσωση και άλλες δασοκομικές εργασίες»

Στο άρθρο αυτό ο εισηγητής επιχειρεί να διευκολύνει περισσότερο περιπτώσεις για τις οποίες έχει δοθεί έγκριση επιτρεπτής επέμβασης για τις οποίες υπήρχε η υποχρέωση υποχρεωτικής αναδάσωσης έκτασης ιδίου εμβαδού με την έκταση για την οποία είχε δοθεί έγκριση για κάποια από τις επιτρεπτές επεμβάσεις του άρθρου 45.

Ουσιαστικά από την ισχύουσα σήμερα πρόβλεψη του άρθρου 45 για την καταβολή του τριπλάσιου ποσού από τη δαπάνη αναδάσωσης, **προτείνεται η ισόποση** με το κόστος της αναδάσωσης καταβολή χρηματικού ποσού. Και αυτό για εκτάσεις μεγέθους μέχρι τεσσάρων (4) στρεμμάτων. **Αυτό εμπίπτει στον κανόνα ότι πρώτα θεσπίζουμε μια αυστηρή διατύπωση και μετά με μεταγενέστερο νόμο την τροποποιούμε, θεσπίζοντας ευνοϊκότερους όρους.**

Στη δεύτερη παράγραφο του πρώτου άρθρου καθορίζεται ότι στην περίπτωση μη εξεύρεσης έκτασης για αναδάσωση ο δικαιούχος της ρύθμισης (της επέμβασης) είναι υποχρεωμένος να εκτελεί έργα που υποδεικνύονται από τη Δασική Υπηρεσία.

Από ότι αντιλαμβανόμαστε σκοπός της ρύθμισης είναι η **μείωση της προβλεπόμενης σήμερα καταβολής ποσού ίσου με το τριπλάσιο του κόστους** αναδάσωσης στην περίπτωση μη εξεύρεσης έκτασης για αναδάσωση. Η διάκριση, σε επίπεδο χειρισμού τους, των εκτάσεων σε κάτω των τεσσάρων ή πάνω των τεσσάρων στρεμμάτων καταλαμβάνεται από την ίδια παραπάνω μείωση του καταβαλλόμενου ποσού (μείωση κατά τα 2/3) και δεν έχουμε λόγο να συμφωνήσουμε. Επίσης η καταβολή ποσών στο Πράσινο Ταμείο στην περίπτωση επιτρεπτών επεμβάσεων εκτάσεων εμβαδού κάτω των τεσσάρων στρεμμάτων δεν σημαίνει και την εκταμίευση τους για τον ίδιο σκοπό λόγω των δημοσιονομικών δεσμεύσεων στον προϋπολογισμό του Π.Τ

Το θέμα θα μπορούσε να ρυθμιστεί **με μικρότερο ποσοστό μείωσης** και με τη δυνατότητα να υπάρχει μόνο μια πρόβλεψη, ανεξάρτητα από το μέγεθος της έκτασης (τέσσερα ή παραπάνω), σύμφωνα με την οποία, εφόσον δεν μπορεί να βρεθεί μια έκταση για να αναδασώσει ο δικαιούχος της επέμβασης να εκτελεί δασοκομικές εργασίες ή στην εκτέλεση δασοτεχνικών έργων επί των εκτάσεων (ή για δραστηριότητες) που θα του υποδεικνύει η δασική Υπηρεσία

Άρθρο 2. «Γεωργική εκμετάλλευση εκτάσεων δασικού χαρακτήρα και ιδίως αυτών που εκχερσώθηκαν προ του 1975»

Η στάση της Ένωσης μας για ρυθμίσεις που αφορούσαν εκτάσεις πριν το 1975, ήταν ότι αυτές ήταν αρκούντως ελαστικές και δεν είχαμε πολλές αντιρρήσεις.

Παρ. 1. Στην εισαγόμενη ρύθμιση της πρώτης παραγράφου δεν κατανοούμε την ανάγκη καθορισμού ειδικών κατασκευών όπως οι προτεινόμενες, **δεδομένης της διατύπωσης του άρθρου 1 του άρθρου 47 του ν 998/79** η οποία προβλέπει συγκεκριμένες γεωργικές εκμεταλλεύσεις **και δεν τροποποιείται**. Συνεπώς

δεν συνάδουν με τη φύση της προβλεπόμενης από το άρθρο 1 γεωργικής εκμετάλλευσης οι κατασκευές που προτείνονται ούτε και είναι απαραίτητες οι δεξαμενές νερού, οι μετρητές ΔΕΗ τα υπόστεγα, οι δε γεωτρήσεις διέπονται από ιδιαίτερο πλαίσιο.

Παρ. 2. Το ίδιο σχόλιο ισχύει και για την παράγραφο 2 του άρθρου 2 με την οποία επίσης προβλέπεται η κατασκευή των ιδίων έργων σε εκχερσωθέντα δάση και δασικές εκτάσεις πριν τεθεί σε ισχύ το Σύνταγμα του έτους 1975 .

Παρ. 3. Στην παράγραφο 3, εισάγεται η έννοια της ενόρκου βεβαιώσεως για την απόδειξη κατοχής σε δάση και δασικές εκτάσεις που εκχερσώθηκαν για γεωργική χρήση, κάτι το οποίο μέχρι σήμερα, δεν ίσχυε. Σ' αυτή την επέκταση, **διαφωνούμε** αν και αφορά ούτως ή άλλως ξεχερσωμένα δάση και δασικές εκτάσεις που σήμερα καλλιεργούνται και η διαφωνία μας ισχύει ανεξάρτητα από το αν τίθενται προϋποθέσεις όπως είναι οι δηλώσεις στη ΔΟΥ ή στο κτηματολόγιο ή στον ΟΓΑ ή στον ΕΛΓΑ . Αυτές οι προϋποθέσεις εμπίπτουν στον κανόνα «ότι ό,τι θέλει ο καθένας δηλώνει» ακόμη και σήμερα και βεβαίως νόημα έχει η ένορκη βεβαίωση που ο καθένας θα φωνάζει τους στενούς φίλους ή συγγενείς του οι οποίοι και θα βεβαιώνουν ενόρκως την κατοχή της έκτασης

Παρ. 4. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 2 **μειώνεται το τίμημα εξαγοράς εκχερσωμένων δασών και δασικών εκτάσεων που χρησιμοποιούνται ως αγροτικές.** Με τι κριτήριο προτείνεται αυτή η μείωση και η αύξηση του χρόνου καταβολής του τιμήματος εξαγοράς τους και ποιες οι οικονομικές συνέπειες της διευθέτησης αυτής στην οικονομία? Είναι δεδομένο ότι οι εκτάσεις αυτές θα εξαιρεθούν από την κύρωση του Δασικού Χάρτη. Με τον τρόπο αυτό, στην ουσία το κράτος πριμοδοτεί έμμεσα όσους έχουν καταπατήσει δημόσιες εκτάσεις, επιβάλλοντας πάρα πολύ χαριστικούς όρους (σχεδόν χαρίζει τις εκτάσεις). **Θεωρούμε σκόπιμο να επαναλάβουμε ότι ο δασικός χάρτης αυτό το νόημα έχει,** να εντοπίσει αυτές τις καταστάσεις να τις καταγράψει και στη συνέχεια με οικονομοτεχνικά κριτήρια να βρεθούν οι κατά περίπτωση ρυθμίσεις. Σήμερα οδηγούμαστε με ανορθόδοξο τρόπο σε ρυθμίσεις **πριν κυρωθεί ο χάρτης**, χάνοντας την ουσία των ρυθμίσεων που είναι τα οικονομικά και τεχνικά χαρακτηριστικά της εκάστοτε ρύθμισης.

Άρθρο 4. «Γεωργική εκμετάλλευση εκτάσεων δασικού χαρακτήρα που εκχερσώθηκαν μεταξύ 1975 - 2007 »

Με το προτεινόμενο άρθρο αντικαθίσταται το «περιβόητο άρθρο 47Β', του νόμου 998», όπως τροποποιήθηκε με τον ν.4315/2014. Η Ένωση μας είχε εκφράσει τις διαφωνίες της και με το παλιό άρθρο 47β και **εκφράζει και σήμερα τη διαφωνία της με την αντικατάστασή του** όπως προτείνεται από τη σημερινή κυβέρνηση. Εκτιμούμε ότι οι καταπατήσεις και οι εκχερσώσεις Δασών και Δασικών Εκτάσεων που έγιναν μετά το 1975, αποτελούν πρόκληση για τους πολίτες (που δεν παρανόμησαν) και νομοτεχνικά προσβάλλουν την συνταγματική κανονικότητα. Με το νομοσχέδιο από τις λεγόμενες (με αρκετή νοηματική ασάφεια) ως εκτάσεις δασικού χαρακτήρα, που προϋπήρχαν σαν διατύπωση στο παλιό 47β, περάσαμε κατευθείαν στα «δάση, στις δασικές εκτάσεις ακόμα και τις αναδασωτέες εκτάσεις» μη εξαιρώντας ούτε τα προστατευτικά δάση του άρθρου 4, του ν.998/79, δηλαδή στους υδροβιοτόπους, στους εθνικούς δρυμούς και σε ότι προστάτευε η δασική νομοθεσία με ιδιαίτερο τρόπο.

Συνεπώς ζητάμε την απόσυρσή του

Άρθρο 5. «Δασικοί χάρτες και αιτήσεις τακτοποίησης γεωργικών εκμεταλλεύσεων »

Παρ. 1 . Με την παράγραφο 1 του Σ/Ν προστίθεται δεύτερο εδάφιο στην παρ. 4 του άρθρου 45 του Ν.998/79 σύμφωνα με την οποία «Για τις επεμβάσεις του παρόντος κεφαλαίου απαιτείται η έκδοση πράξης χαρακτηρισμού για δε τις περιπτώσεις θεωρημένου ή αναρτημένου δασικού χάρτη λαμβάνεται υπόψη ο χαρακτήρας ή η μορφή που απεικονίζεται στο χάρτη»

Παράλληλα ισχύει και το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 45 « Σε περίπτωση που για τη συγκεκριμένη δραστηριότητα ή έργο απαιτείται Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ) ή υπαγωγή σε Πρότυπες Περιβαλλοντικές Δεσμεύσεις (ΠΠΔ), με απόφαση του αρμόδιου Υπουργού ή του οικείου Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, τότε η έγκριση επέμβασης ενσωματώνεται αντίστοιχα σε αυτές.»

Διερωτώμεθα τι νόημα έχει η προσθήκη του εδαφίου όταν το πλαίσιο που ισχύει έχει σωρεία εξαιρέσεων και ρητές επιφυλάξεις επί της ισχύος ορισμένων άρθρων όπως αυτή της παραγράφου 3 του άρθρου 45 και βεβαίως ποια η σκοπιμότητα της προσθήκης δεύτερου εδαφίου

Πέραν των ανωτέρω : Συνεχώς στις προτεινόμενες ρυθμίσεις γίνεται αναφορά στον **αναρτημένο ή θεωρημένο χάρτη**. Αυτό τι σημαίνει; Ομολογούμε ότι δεν θα δούμε ποτέ κυρωμένο χάρτη? Όταν σε μια σειρά ρυθμίσεων η αναφορά μας είναι συστηματική στον αναρτημένο ή θεωρημένο χάρτη και ξεχνάμε το βασικότερο στάδιο και σκοπό του έργου που είναι η κύρωση του χάρτη. Επισημαίνουμε ότι στο στάδιο της ανάρτησης ή στο στάδιο της θεώρησης του Δασικού Χάρτη μπορεί να υπάρξουν πάρα πολλές αλλαγές (λόγω των αντιρρήσεων των πολιτών ή και των προδήλων λαθών της διοίκησης), αλλά η συστηματική αναφορά σε επίπεδο νομοθέτησης στον θεωρημένο ή στον αναπτυγμένο χάρτη, μας προβληματίζει μιας και τα στάδια αυτά δεν εξασφαλίζουν την ασφάλεια δικαίου για τους πολίτες και τη διοίκηση που θα εξασφάλιζε ο κυρωμένος χάρτης, στον οποίο θα είχαν κριθεί οι αντιρρήσεις και θα είχε λάβει οριστική μορφή.

Αξιότιμε κ Πρόεδρε

Έχουμε την άποψη ότι θα μπορούσαμε, να είχαμε επεξεργαστεί και θεσπίσει νωρίτερα μια ασφαλέστερη διαδικασία για το θέμα της απόδοσης του χαρακτήρα των εκτάσεων που θα εξασφάλιζε τον απαραίτητο χρόνο στους πολίτες και δεν θα απαιτούσε αυτή την ταλαιπωρία της διοίκησης αλλά και των ενδιαφερομένων αλλά και αυτή τη μεγάλη αμφισβήτηση του χαρακτήρα του έργου Όμως από τη στιγμή που επιλέχθηκαν τα συγκεκριμένα στάδια του χάρτη, δηλαδή, η θεώρηση, η ανάρτηση, η υποβολή αντιρρήσεων και η τελική κύρωση, εκτιμούμε ότι πρέπει να τα σεβαστούμε και να τα στηρίξουμε και σε διοικητικό και σε πολιτικό επίπεδο.

Παρ. 2 . Στην παράγραφο 2 του ιδίου άρθρου, προβλέφθηκε η πρόσληψη προσωπικού για την υποστήριξη των Δ/σεων Δασών και κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων, από την ΕΚΧΑ.Α.Ε

Σε ότι αφορά, το προσωπικό των δασικών υπηρεσιών θέλουμε να δώσουμε ιδιαίτερη έμφαση στην ανάγκη να βρεθεί κάποια λύση . Γνωρίζετε από τις συνεδριάσεις των επιτροπών της Βουλής στις οποίες συχνά συζητήθηκε το θέμα αυτό το οποίο ασφαλώς έχουμε θέσει στην πραγματική του διάσταση στην πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΝ (και σήμερα αλλά και παλιότερα) ότι για πολλούς λόγους που συνδέονται με τις αθρόες αποχωρήσεις (κυρίως λόγω συνταξιοδοτήσεων) του Επιστημονικού Προσωπικού **αυτή τη στιγμή** οι δασικές υπηρεσίες είναι τραγικά υποστελεχωμένες.

Συνεπώς στο νομοσχέδιο θα έπρεπε να μιλάμε για τη στελέχωση των δασικών Υπηρεσιών με μόνιμο προσωπικό και όχι για λύσεις «εμβολωματικού τύπου» με εποχιακό προσωπικό που θα προσλάβει η «ΕΚΧΑ Α,Ε» και θα διαθέσει στην Υπηρεσία.

Πόσο μπορεί να προσφέρει αυτό το εποχιακό προσωπικό στην υπόθεση των δασικών Χαρτών για την οποία συζητάμε ;

Σε αυτό διαφωνούμε, όχι για αυτή κάθε αυτή τη ρύθμιση, **αλλά για τον τρόπο που αντιμετωπίζεται ένα πάγιο και δίκαιο αίτημα (αυτό των αναγκαίων προσλήψεων)** που θα προσδώσει αποτελεσματικότητα και ποιότητα στη λειτουργία των δασικών Υπηρεσιών .

Επισημαίνουμε ότι όλα τα πορίσματα αξιολόγησης των δασικών υπηρεσιών που συντάχτηκαν από επιτροπές αξιολόγησης και όχι από εμάς, κατέληγαν σε ένα συγκεκριμένο συμπέρασμα, **ότι οι δασικές υπηρεσίες έπρεπε να ενισχυθούν με μόνιμο προσωπικό. Εμείς θεσμικά ζητάμε να δοθεί βαρύτητα σε αυτά τα πορίσματα και να καταλήξουμε κάποτε στην επιζητούμενη οργάνωση της δασικής υπηρεσίας.** Ασφαλώς θα πρέπει να γίνουν προσλήψεις και αυτό το αίτημα δεν έχει τύχει αρνητικής αντιμετώπισης ούτε από του θεσμούς οι οποίοι έχουν κατανοήσει και αποδεχτεί στις διμερείς συζητήσεις ότι είναι ένα δίκαιο αίτημα, **ιδίως όταν τα δάση στην Ελλάδα είναι δημόσια** και αναγκαστικά η προστασία τους που συνδέεται με την προστασία της δημόσιας περιουσίας, προϋποθέτουν τη λειτουργία δημοσίων αρχών (των δασικών Υπηρεσιών).

Αυτή την παραδοχή την επισημαίνουμε διότι ακολουθεί μετά την κύρωση των χαρτών το δασολόγιο. Άρα, όταν οι προσλήψεις μόνιμου προσωπικού γίνουν έγκαιρα και εκπαιδευθεί το προσωπικό, θα ακολουθήσει το επόμενο στάδιο του δασολογίου που στην πραγματικότητα θα γίνει χωρίς μεγάλη

επιβάρυνση του δημοσίου Ουσιαστικά με αυτές τις προσλήψεις θα χρηματοδοτήσουμε το επόμενο πολύ σημαντικό στάδιο που είναι το δασμολόγιο.

Σχετικά με τον απαιτούμενο αριθμό προσλήψεων επιστημονικού προσωπικού ο αριθμός που συζητήθηκε ανέρχεται στο επίπεδο των 500 ειδικών επιστημόνων και αυτός ο αριθμός έχει γίνει αποδεκτός όπως σας προαναφέραμε στα διαδοχικά πορίσματα των επιτροπών αξιολόγησης που προηγήθηκαν.

Συνεπώς κ Πρόεδρε και αξιότιμα μέλη της επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου, η Π.Ε.Δ.Δ.Υ δεν μπορεί να συμφωνήσει με την πρόταση να καλυφθούν οι ανάγκες εξυπηρέτησης του έργου των δασικών χαρτών, με εποχιακό προσωπικό διότι δεν είναι εποχιακές οι ανάγκες μας αλλά μόνιμες και η απαιτούμενη γνώση πρέπει να έχει τα χαρακτηριστικά της εξειδίκευσης και της εμπειρίας

Παρ.3 α Στην παράγραφο 3 α του ίδιου εισάγονται ρυθμίσεις που αφορούν στις καταπατημένες δασικές εκτάσεις (τόσο πριν από το 1975 όσο και μέχρι το έτος 2007) που χρησιμοποιούνται ως γεωργικές και δηλώνονται στον ΟΣΔΕ.

Ουσιαστικά για τα καταπατημένα δάση και δασικές εκτάσεις που εμφανίζονται ως δασικές (Δ) το έτος πρώτης θέασης των αεροφωτογραφιών έτους 1945 και ως άλλης μορφής (Α) στις αεροφωτογραφίας πρόσφατης θέασης ακολουθείται η ίδια λογική εξαίρεσης τους από το δασικό χάρτη ανάλογα με τα ισχύοντα για τις οικιστικές πυκνώσεις με την οποία ασφαλώς δεν συμφωνούμε. Η Ένωση μας έχει την πάγια θέση να αποτυπωθούν αυτές οι αυθαίρετες αλλαγές στο χαρακτήρα και τη μορφή των εκτάσεων στο Δασικό Χάρτη και στη συνέχεια να δοθούν λύσεις.

Οι δασικοί χάρτες είναι για την ΠΕΔΔΥ ένα εργαλείο ανάδειξης και καταγραφής των προβλημάτων και όχι ένα εργαλείο που από την αρχή εκ προοιμίου, θα πάμε να λύσουμε όλα τα προβλήματα και τις παθογένειες της ελληνικής κοινωνίας και της ελληνικής διοίκησης, όπως έχουν καταγραφεί στις 10ετίες που έχουν περάσει.

Αν συμφωνήσουμε με τη δεύτερη άποψη, δηλαδή, αν την ώρα που καταρτίζονται, θεωρούνται, αναρτώνται και είμαστε σε μια διαδικασία υποβολής αντιρρήσεων για την κύρωση των δασικών χαρτών, εμείς επιχειρούμε να λύσουμε τα προβλήματα, δημιουργώντας εξαιρέσεις από το χάρτη (ιώδεις στην περίπτωση των οικιστικών πυκνώσεων ή άλλου χρώματος και αιτιολογίας) εμείς σαν Ένωση Δασολόγων, είμαστε σίγουροι ότι θα καταλήξουμε σε πλήρη αποτυχία. Επομένως, αυτό που μας ενδιαφέρει είναι να ολοκληρωθούν οι δασικοί χάρτες, στη λογική και τις προδιαγραφές που ξεκίνησαν, να οριστικοποιηθούν οι περίφημες πράσινες, κόκκινες γραμμές και από κει και πέρα να έρθει η Πολιτεία να λύσει τις μη αναστρέψιμες καταστάσεις.

Παρ. 5 Στην παράγραφο 5 επανέρχεται το θέμα των οικιστικών πυκνώσεων για το οποίο όπως γνωρίζεται υπάρχει η εκκρεμότητά της εκδίκασης αιτήσεων ακυρώσεων πολλών φορέων (ΠΕΔΔΥ ΓΕΩΤΕΕ, WWF Δικηγορικός σύλλογος Θεσσαλονίκης και Γεωπονικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης) κατά της υπουργικής απόφασης που καθόριζε τον ορισμό των οικιστικών πυκνώσεων. . Με την προτεινόμενη ρύθμιση στην προθεσμία του άρθρου 15 του ν.3889/2010 η οποία παρατείνεται ακόμη για δύο μήνες από τη ισχύ του νομοσχεδίου, προβλέπεται εξαίρεση των πυκνώσεων και από τη θεώρηση και από την Κύρωση του δασικού χάρτη σύμφωνα με το άρθρο 17 του ν.3889/2010, νοουμένων των οικιστικών πυκνώσεων ως μη αναρτηθισών .

Με την ρύθμιση αυτή διαφωνούμε και ζητάμε να αποσυρθεί

Άρθρο 7. Στο άρθρο 7 αποκαθίσταται ένα δίκαιο αίτημα των δασικών υπαλλήλων , οι οποίοι καλούνται εκτάκτως να συνδράμουν για την αντιμετώπιση έκνομων δραστηριοτήτων που αφορούν στα προγράμματα δασοπροστασίας , ελέγχου των λαθροϋλοτομιών και της Θήρας .

Η απασχόληση αυτή των δασικών υπαλλήλων του άρθρου 39 του Ν.1845/89 αφορά την εργασία τους κατά τη νύχτα όλες τις μέρες της εβδομάδας, **σε έκτακτα ή επείγοντα περιστατικά** η διαχείριση των οποίων και η επακόλουθη δίωξη των παραβατών επιβάλλει την παρουσία του απολύτως απαραίτητου προσωπικού .

Βρίσκουμε απολύτως αναγκαία την τροπολογία με την οποία και συμφωνούμε . Εκείνο που έχουμε να προσθέσουμε (και παρακαλούμε για τη σχετική διόρθωσή της) είναι ότι δεν θα έπρεπε να περιορίζεται

εννοιολογικά, στα προγράμματα δασοπροστασίας αλλά πρέπει να προσδιορίζει με σαφήνεια τις δραστηριότητες δασοπροστασίας, ελέγχου των λαθροϋλοτομιών και της Θήρας γιατί αυτές οι δραστηριότητες έχουν διαφορετική πηγή χρηματοδότησης και πρέπει για την αποφυγή προβλημάτων με την εκκαθάριση των δαπανών από άλλες Υπηρεσίες, αυτές οι δραστηριότητες να κατονομάζονται ακριβώς, όπως εξάλλου συζητήθηκε και οριστικοποιήθηκε η ρύθμιση από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους.

Κυρία Πρόεδρε

Θα θέλαμε επίσης να αναφερθούμε διευκρινιστικά στο θέμα των βοσκησίμων εκτάσεων οι οποίες αναφέρθηκαν κατά την ακρόαση των Φορέων .

Εκτιμούμε ότι υπάρχει πρόβλημα σύγχυσης των εννοιών από κάποιους εκπροσώπους. Ακούσαμε για βοσκήσιμες εκτάσεις και είδαμε να επιχειρείται να συνδεθούν αυτές οι έννοιες με το χαρακτήρα των εκτάσεων που αποτυπώνεται στο δασικό χάρτη . Γνωρίζουμε όμως ότι οι έννοια των βοσκήσιμων εκτάσεων αφορά στη χρήση τους ενώ η έννοια των δασικών εκτάσεων ή των δασών αφορά στο χαρακτήρα και τη μορφή τους. Είναι άλλο ο χαρακτηρισμός μιας έκτασης ως δάσους, δασικής έκτασης ή χορτολιβαδικής έκτασης, που όλα αυτά είναι βοσκήσιμες γαίες. Δεν απαγορεύεται πούθενά η βόσκηση, μόνο όταν μια έκταση κηρύσσεται αναδασωτέα απαγορεύεται η βόσκηση. Σαφώς μιλάμε για τα διαχειριστικά σχέδια βόσκησης, αλλά αυτό δεν έχει κάνει σε τίποτα με τους δασικούς χάρτες.

Οι δασικοί χάρτες, θα οριοθετήσουν τους χαρακτήρες. Η βοσκήσιμη γαία, και οι βοσκήσιμες εκτάσεις, έχουν να κάνουν καθαρά με τη χρήση.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΟΚΑΡΗΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΚΟΥΝΤΟΥΦΑΣ